„Talvised teed“ (1931), „Läbi tuule ja vee“ (1931), „Vaadeldes rändavaid pilvi“ (1932), „Kuldsete lehtede all“ (1933), „Ladina köök“ (1934), „Kuningakübar“ (1935), „Mälestusi“ VIII (1936), mälestuste IX raamatuna „Tagala“ (1937) ja „Mälestusi X. Która godzina“ (1938) ning vestekogud „Vana kübar“ (1927) ja „Kuidas elate?“ (1930; kõik ilm. Tartus). Kirjastuse „Noor-Eesti“ poolt väljaantavast L-u „Kogutud teostest“ on ilmunud seni köited I—VII, IX, X, XII, XVI, XXIII—XXV, XXVII (Tartu, 1937—39). Selle kõrval on L. dramatiseerinud mõned oma varasemad jutustised ja kirjutanud lasteraamatuid ning ajalehevesteid. Ta töist on ms. tõlgitud „Kapsapea“ ja „Pärijad“ soome keelde, „Paunvere“ ja „Mahajäetud maja“ läti keelde.

„Looming“ 1937, nr. 1 (O. Urgart, P. Viiding, K. A. Hindrey); E. Kirj. 1937, nr. 1 (K. Mihkla, J. Roos). *F. T.*

***LÕO, Jaan,** kirjanik ja riigikohtunik, oli Riigikohtu tsiviilosakonna esimees kuni surmani 18. II 1939 ukj. Tallinnas.

Pvl. 1939, nr. 50; Pvl. lisa „Kunst ja Kirjandus“ 1939, nr. 9 (H. Paukson); Post. 1939, nr. 49; E. Kirj. 1939, nr. 3 ja „Varamu“ 1939, nr. 4 (H. Paukson). *T.*

***LÄHTEENKORVA (Borenius), Aksel August,** soome rahvaluuleuurija, suri 14. II 1931 ukj. Käkisalmis.

„Virittäjä“ 1931, nr. 1 (M. Haavio).

***LÄTE, Aleksander,** helikunstnik, on toiminud oma venna surma järel alates a-st 1932 klaveritööstuse juhatajana. Ta valiti 1935 Tartu ülikooli audoktoriks (*dr. phil. h. c.*) ja 1939 Tallinna konservatooriumi auprof-ks. L. on töötanud viimaseil a-il ka muusikateaduslikul alal klaveritehnika õpetamise meetodi täiendamise küsimusega ja on püüdnud selgitada, kuidas praktilises muusikas tempereeritud heliredelit asendada loomuliku heliredeliga. Ta heliloomingust on täiendavalt mainida „Requiem aeternam“ kolmes osas (1920), „Sõja sümfoonia“ viies osas koorile, soolole ja orkestrile (1920), patrioötiline kantaat „Vaba Eesti” kahele koorile, soolole, klaverile ja pasunakvarteti saatel (Tartu, 1927), „Soololaulud“ I (*ibid.*, 1927) ja lauluvalimik „Üheksa laulu segakoorile“ (Tall., 1935). L-l on käsikirjas valminud rida töid muusikateaduse ja -pedagoogika alal.

„Muusikaleht“ 1935, nr. 1 (K. E. Sööt, R. Ritsing); E. Kirj. 1935, nr. 1 (K. Leichter); A. Kasemets, Eesti muusika arenemisluguu (1937); isikl. saadud andmed. *J. A.*

LÖSCHERN VON HERTZFEL(D)T, Carl Gustaf, Rootsi sõjaväelane, lähemad eluloolised andmed puuduvad, oli enne ja pärast Madalmaade sõjalaevastikus viibimist (1690—95) Rootsi teenistuses ja ülendati 1700 mereväekapteniks. L. määrati (1702) Peipsi laevastiku ülemaks; surn. 3. V 1704 vkj. Emajõel Kastre juures. — L. suutis 1703 hoida Peipsi järve vaenlastest vaba; ta sattus aga s. a. hilissuvel teravasse konflikti Eestimaa vägede ülemjuhataja W. A. v. Schlippenbach'iga (vt.), kui viimane nõudis temalt aktiivsemat kaitseteenistust venelaste vastu. Kevadel 1704 sattus laevastik hilinenud väljasõidul Tartust Peipsile (mis toimus pealegi ilma kohaliku luureta ja julgestuseta) Kastre juures venelaste poolt Emajõele ehitatud tõkke ette. Ümberpiiratud laevastikust langes venelaste saagiks 13 laeva, kõik peale ühe „Caroluse“-nimelise, mille L. ühes enesega õhku laskis.

A. Lewenhaupt, Karl XII:s officerare I (1920); Н. Устряловъ, Исторія царствованія Петра Великаго II—IV (1858—63); A. Munthe, Karl XII och den ryska sjömakten I (1924); Öfversten och komendanten Carl Gustaf Skyttes berättelse om Dorpats belägring 1704 (Karolinska krigares dagböcker XI, 1916); H. Sepp, Boris Šeremetjevi rüüstesalk Eesti- ja Liivimaale a. 1703 („Sõdur“ 1932, nr. 27—34); C. v. Rosen, Bidrag till kännedom om de händelser som närmast föregingo svenska stormaktsväldets fall I, II (1936). *H. S.*

LÖWIS OF MENAR, Friedrich v., Liivimaa rüütelkonnategelane, sünd. 6. IX 1767 vkj. Haapsalus kindrali pojana, astus 1782 sõjaväkke, kus tõusis auastmes 1799 kindralmajoriks, määrati siis Kaasani kürassiirirügemendi ülemaks ja ülendati 1807 kindralleitnandiks. A-il 1788—90 võttis ta osa sõjategevusest Soomes ja 1791—94 Poolas, siis 1805—07 sõjast Prantsusmaa vastu ja 1809—10 Vene-Türgi

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 190